

بررسی فعالیت آنتی بیوتیکهای β لاکتامی و آمینو گلیکوزیدی در برابر بیوفیلم *Pseudomonas aeruginosa* در شرایط آزمایشگاهی

احیاء عبدی عالی^۱، مژگان محمدی مهر^۲، یوسف آقاعلانی^۳، نادر مرکزی مقدم^۳

^۱ دانشگاه الزهراء (س)، -دانشکده علوم پایه، گروه زیست شناسی

^۲ دانشگاه علوم پزشکی ارتش، دانشکده پزشکی

^۳ دانشگاه علوم پزشکی ارتش

چکیده

Pseudomonas aeruginosa باکتری گرم منفی و پاتوژن فرصت طلبی است که سبب طیف گسترده‌ای از عفونت‌ها می‌گردد. این باکتری تولید کننده بیوفیلم است. بیوفیلم جمعیتی از سلولهای رشد کننده بر یک سطح و محصور در ماتریکس آگزوپلی ساکاریدی است. ریشه‌کنی عفونت‌های بیوفیلم با درمان مواد ضد میکروبی مشکل است. مطالعه بر روی ۴۲ جدایه *Pseudomonas aeruginosa*، بیمارستانی انجام شد و سویه موکوئید تر ۲۱۴ برای ادامه کار انتخاب شد، تولید بیوفیلم با مطالعه میکروسکوپی تایید گردید. فعالیت باکتریسیدالی آنتی بیوتیکهای β لاکتامی و آمینو گلیکوزیدی در برابر سلولهای بیوفیلم و سلولهای پلانکتونیک بررسی شد. نتایج فعالیت باکتریسیدالی مؤید اختلاف آشکار بین سلولهای پلانکتونیک و بیوفیلم است که نشان دهنده مقاومت بیوفیلم نسبت به پلانکتونیک است. سلولهای بیوفیلم در غلظت MIC ۱۲۸ اجتتامی سین و MIC ۶۴ آمیکاسین در مقایسه با سلولهای پلانکتونیک ریشه کن شدند و در غلظت $2560 \mu\text{g/ml}$ آنتی بیوتیکهای β لاکتامی، پایدار باقی ماندند.

واژه های کلیدی: بیوفیلم، *Pseudomonas aeruginosa*، آنتی بیوتیک، پلانکتونیک

مقدمه

باکتریهای محصور در ماتریکس آگزوپلی ساکاریدی (آلژینات) در اتصال به سطح ایجاد می‌گردد و سبب مقاومت آنتی بیوتیکی و پایداری در برابر سیستم ایمنی و فاگوسیتها می‌گردد (۸ و ۱۴).

اخیراً عفونت‌های ایجاد شده بوسیله دستگاههای پزشکی کاشتنی مثل سوندهای درون سیاهرگی، سوندهای ادراری و شنت‌های درون شریانی بطور قابل ملاحظه‌ای مورد توجه قرار گرفته است (۱۲). از میان این وسایل سوندهای ادراری شایع ترین عامل عفونت‌های بیمارستانی هستند و علیرغم پیشرفتهای تکنولوژیکی در زمینه ساخت و طراحی آنها، باکتریوری حاصل از آن در اکثریت بیمارانی که مدت

Pseudomonas aeruginosa باکتری میله‌ای گرم منفی و یک پاتوژن فرصت طلب است. سویه‌های موکوئید این باکتری با تولید لایه گلیکوکالیکس با ویسکوزیته بالا (آلژینات) در برابر عوامل ضد میکروبی و سیستم ایمنی بدن سد دفاعی ایجاد می‌کند.

این باکتری عامل عفونت‌های متنوع و گسترده‌ای بویژه در افراد مبتلا به نقص ایمنی، بیماران سرطانی، ایدزی، سیستمیک فیبروزیس (CF) و سوختگیها می‌شود (۸ و ۱۰).

یکی از مشکلات درمانی این باکتری در بیماران CF مقاومت آنتی بیوتیکی باکتری به درمانهای رایج آنتی بیوتیکی است که با تولید بیوفیلم مرتبط می‌باشد. بیوفیلم باکتری از

مطالعه بیوفیلم بوسیله میکروسکوپ الکترونی نگاره

الف) تشکیل بیوفیلم روی سطح سوند: ابتدا سویه ۲۱۴ از محیط اسکیم میلک به محیط TSA+۵ درصد گلوکز منتقل و خطی کشت داده شد و بمدت ۲۰-۱۶ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد گرما گذاری شد. بعد از تهیه سوسپانسیون میکروبی معادل ۰/۵ مک فارلند از تک کلنیها، به میزان ۱ ml از آن به ۹ ml سرم فیزیولوژی استریل افزوده پس از ورتکس لوله، ۱ ml از آن به هر کدام از لوله های حاوی ۱۹ ml محیط TSB ۵ درصد گلوکز افزوده شد. چند قطعه سوند ۱/۵ cm برش داده شده در شرایط استریل، نیز به آن اضافه شد. در ۲ لوله شاهد (کنترل منفی) سوسپانسیون میکروبی اضافه نشد سپس دو لوله حاوی سوند بمدت ۲۴ ساعت و چهار لوله دیگر هفت روز در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد گرما گذاری شدند.

ب) تثبیت بیوفیلم تشکیل شده بر سطح سوند: هر کدام از لوله های حاوی قطعات سوند با کمک ۱۰ ml PBS استریل سه بار شسته و بعد هر یک از قطعات سوند بدقت و آرامی با کمک پنس استریل در ظرف حاوی ۲/۵ درصد گلو تارا آلدئید در بافر فسفات ۰/۱۵ مولار با pH=۷/۳ جهت تثبیت قرار گرفت و پس از شستشو و به محلول اسیدتانیک ($\frac{W}{V}$) ۱ درصد در بافر فسفات منتقل و یک ساعت در دمای اتاق نگهداری شد. مجدداً با ۱۰ ml بافر فسفات شسته شده و جهت آگیری در ظروف حاوی رفتهای ۲۵، ۵۰، ۷۰، ۹۰ و ۱۰۰ درصد اتانول (سه بار) بمدت ۳۰-۱۵ دقیقه در دمای اتاق گرما گذاری و بعد از خشک شدن در مجاورت هوا با دقت و به کمک ژلاتین این قطعات را روی پلیت استریل چسبانده و به فریزر ۷۰- درجه سانتی گراد منتقل شد. بعد از ۲۴ ساعت در دستگاه فریز درایر خشک و با طلا پوشانده (coat) شد و با میکروسکوپ الکترونی نگاره مدل LEO 440i مرکز تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی مطالعه شدند (۱).

طولانی سوند دارند با مرگ و میر همراه بوده است. زیرا وقتی باکتریوری گسترش می یابد، درمان آنتی بیوتیکی معمولاً در ریشه کنی بیماری شکست می خورد و اگر ظاهراً درمان شود، بیماری بسرعت پس از خاتمه برگشت پیدا خواهد کرد (۱۱ و ۱۳). بیوفیلها می توانند ۱۰-۱۰۰۰ مرتبه پایداری بیشتری به اثرات عوامل ضد میکروبی داشته باشند (۷ و ۱۲).

مکانیسمهای مقاومت بیوفیلم به عوامل ضد میکروبی مکرر بحث شده است. Suci و همکارانش (۱۵) متذکر شدند مقاومت بیوفیلم به محدودیت انتقال عوامل ضد میکروبی از طریق بیوفیلم با ویژگیهای فیزیولوژیکی باکتریها در بیوفیلم مربوط است.

هدف از مطالعه حاضر مقایسه فعالیت باکتری سیدالی آنتی بیوتیک های β لاکتامی و آمینو گلیکوزیدی علیه سلولهای بیوفیلم و پلانکتونیک است.

مواد و روشها

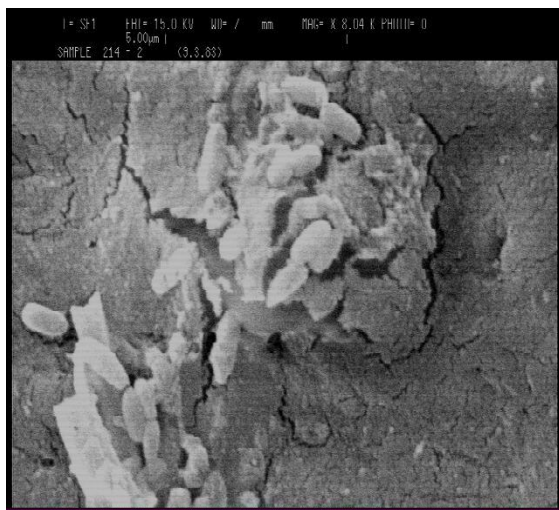
جمع آوری نمونه: مطالعه از نوع مطالعات پایه ای است. ۴۲ سویه *Pseudomonas aeruginosa* از بیمارستان جمع آوری شد. ابتدا رنگ آمیزی گرم، تست کاتالاز و اکسیداز انجام، و سپس با تستهای بیوشیمیایی (کشت بر روی محیطهای SIM, Acetamid و TSI, MRVP, Pagar, agar) تعیین هویت شد (۹).

آنتی بیوتیکهای مورد مطالعه: پودرهای آمیکاسین سولفات از شرکت داروپخش (شرکت دارویی Zhejiang Youngning)، جنتامی سین سولفات، سفنازیدیم از شرکت دارویی اکسیر (کارخانه دارویی Fuzhou کشور چین)، پودر ایمی پنم مصرفی در این پژوهش از پودر تزریقی این آنتی بیوتیک، متعلق به شرکت Merck sharp & Dohme-chibert فرانسه تهیه شد.

یک قطعه سوند (بیوفیلم) و در لوله دیگر ۱ml از سوسپانسیون (سلول پلانکتونیک) اضافه شد پس از اتمام دوره گرماگذاری در مورد لوله‌های آنتی‌بیوتیکی حاوی قطعه سوند، پس از سرریز کردن محیط، قطعه سوند به لوله حاوی ۱ml بافر فسفات سالین PBS استریل منتقل و پس از ۵ دقیقه ورتکس کردن ۱ml از آن به لوله اول سریال رقت اضافه شد. در مورد لوله حاوی سلول پلانکتونیک، ۱ml از آن به لوله اول سریال اضافه و CFU/ml تعیین شد (۹).

نتایج

جهت سنجش توزیع باکتریهای چسبیده به سطح می‌توان از میکروسکوپ الکترونی استفاده کرد. نتایج مطالعه میکروسکوپ الکترونی نگاره نشان داد ضخامت و ساختار بیوفیلم ۷ روزه نسبت به بیوفیلم ۱ روزه بیشتر و اجتماع میکروکلنیها را بهمراه دارد (شکل ۱ و ۲). این نتایج تأیید کننده مطالعات Ishida و همکارانش می‌باشد (۹).

شکل ۱: تشکیل بیوفیلم یکروزه بر سطح سوند

در مطالعه حاضر بررسی فعالیت باکتریسیدالی آنتی‌بیوتیکهای مورد مطالعه علیه سلولهای بیوفیلم و پلانکتونیک با توجه به نتایج بدست آمده اختلاف تولرانته بین سلولهای بیوفیلم و پلانکتونیک را نشان می‌دهد

تعیین MIC آنتی بیوتیکها: در این پژوهش برای تعیین MIC آنتی‌بیوتیکهای β لاکتامی (سفتازیدیم وایمی پنم) و آمینوگلیکوزیدی (جتنامی سین سولفات و آمیکاسین سولفات) بر سویه مورد بررسی، بروش رقت‌سازی در پلیتهای میکروتیتر، (Microdilution broth) و بر اساس پروتکل NCCLS سال ۱۹۹۷ عمل شد (۱۷).

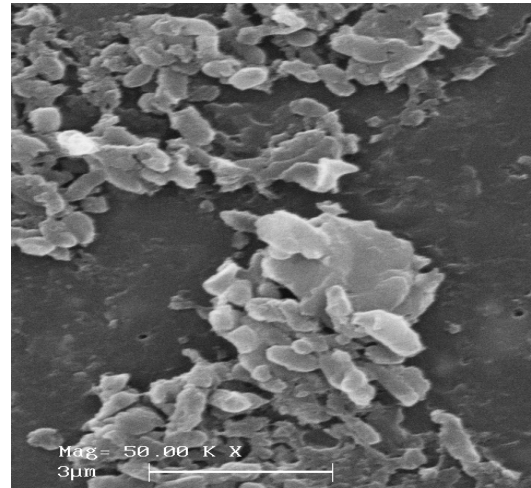
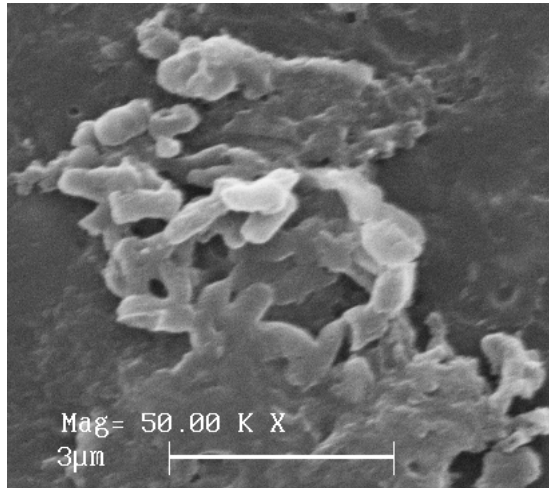
تعیین فعالیت باکتریسیدالی آنتی بیوتیکها در برابر سلولهای بیوفیلم و پلانکتونیک: این مرحله از پژوهش با استفاده از روشهای اشاره شده در تولید بیوفیلم و با تغییراتی در روشهای مذکور انجام گرفت (۹). در ارنهایی به حجم ۱۰۰ml، ۱۸/۸ml محیط TSB ریخته شد پس از اتوکلاو و سرد کردن محیط، ۱ml قند گلوکز ۵ درصد استریل شده با فیلتر ۰/۴۵ میکرون به ارنها اضافه شد همچنین ۲۰۰ μ l از سوسپانسیون میکروبی معادل ۰/۵ مک فارلند و ۴ قطعه سوند ۱/۵cm استریل به ارنها اضافه گردید و ارنها بمدت ۶ روز در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد گرماگذاری شد.

پس از دوره گرماگذاری ارنهای حاوی قطعات سوند از انکوباتور خارج و ابتدا بدقت محیط کشت هر ارن سرریز و سپس سه بار با ۱۰ml بافر فسفات سالین PBS استریل شسته شد (برای خارج شدن باکتریهای متصل نشده به قطعه سوند) محلول هر بار شستشو به ظرف استریل انتقال داده و بعنوان سلولهای پلانکتونیک (شناور) استفاده شد برای هر یک از آنتی‌بیوتیکهای مورد مطالعه، ابتدا محلولهای آنتی‌بیوتیکی به غلظتهای MIC (۱۶، ۴، ۱)، در مرحله دوم غلظتهای MIC (۱۲۸، ۶۴، ۳۲) در مرحله سوم MIC (۵۱۲، ۲۵۶) و نهایتاً ۱۲۸۰ و ۲۵۶۰ تهیه شد

در این مرحله به لوله‌های حاوی آنتی‌بیوتیکی تهیه شده مرحله قبل، قطعات سوند (سلول بیوفیلم) یا سوسپانسیون میکروبی (سلول پلانکتونیک) را افزوده و ۶ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی گراد گرماگذاری شدند. به یک لوله کنترل مثبت که فقط حاوی محیط کشت MHB ۳ml بود

پلانکتونیک در مورد آنتی‌بیوتیک‌های مورد مطالعه دیده شد.

(جدول ۱). این نتایج با نتایج سایر محققین موافقت دارد و اختلاف آشکاری بین پایداری سلولهای بیوفیلم و

شکل ۲: تشکیل بیوفیلم هفت روزه بر سطح سوند

جدول ۱: غلظت باکتری‌سیدالی آنتی‌بیوتیک‌های مورد مطالعه

سلول پلانکتونیک	سلول بیوفیلم	آنتی‌بیوتیک
۴ MIC	۵۱۲ MIC	جنتامی‌سین سولفات
۴ MIC	۲۵۶ MIC	آمیکاسین سولفات
۶۴ MIC	> ۲۵۶۰ μ/ml	ایمی پنم
۱۲۸ MIC	> ۲۵۶۰ μ/ml	سفتازیدیم

بیوفیلم کاهش کمی را در پایه 10^4 cfu/ml نشان داد. در غلظت ۶۴ MIC تعداد سلولهای پلانکتونیک کاملاً ریشه‌کن شدند و تعداد سلولهای بیوفیلم به 10^3 cfu/ml کاهش یافت در غلظت ۱۲۸ MIC کاهش کمی در تعداد سلولهای بیوفیلم نشان داده شد و در غلظت ۲۵۶ MIC تعداد سلولها به 10^2 cfu/ml کاهش یافت و این مقاومت و پایداری سلولهای بیوفیلم در غلظت $1280 \mu\text{g/ml}$ هم دیده شد که هنوز 10^2 cfu/ml سلولها باقی ماندند و در غلظت $\mu\text{g/ml}$

ایمی پنم: در این مطالعه پس از ۶ ساعت تیمار آنتی‌بیوتیکی در غلظت MIC کاهش کمی در تعداد سلولهای بیوفیلم و پلانکتونیک مشاهده شد در غلظت ۴MIC تعداد سلولهای پلانکتونیک از 10^6 cfu/ml به 10^4 cfu/ml و سلولهای بیوفیلم به 10^5 cfu/ml و در غلظت ۱۶MIC تعداد سلولهای پلانکتونیک به 10^3 cfu/ml و تعداد سلولهای بیوفیلم به 10^4 cfu/ml کاهش یافت. در غلظت ۳۲MIC تعداد سلولهای پلانکتونیک به 10^2 cfu/ml و تعداد سلولهای

۲۵۶۰ تعداد سلولهای بیوفیلیم و پلانکتونیک در غلظتهای مورد بررسی ایمی پنم (جدول ۲).

جدول ۲: میانگین تعداد سلولهای بیوفیلیم و پلانکتونیک در غلظتهای مورد بررسی ایمی پنم

تعداد سلولهای پلانکتونیک CFU/ml		تعداد سلولهای بیوفیلیم CFU/ml		غلظت آنتی بیوتیک $\mu\text{g/ml}$
Std.Error	میانگین	Std.Error	میانگین	
۸/۵۵	$۲۶۸/۸۸ \times 10^6$	۲/۶۴	۳۶×10^6	MIC
۴/۹۹	$۱۰۹/۶۶ \times 10^4$	۱/۴۱	$۱۲۷/۷۷ \times 10^0$	۴MIC
۷/۸۹	$۱۴۵/۷۷ \times 10^3$	۱/۶۱	$۱۲۹/۸۸ \times 10^4$	۱۶MIC
۱۶/۵۵	$۴۳۷/۵۵ \times 10^2$	۱/۶۵	$۳۶/۸۸ \times 10^4$	۳۲MIC
۰	۰	۵/۳۳	$۲۳۸/۴۴ \times 10^3$	۶۴MIC
۰	۰	۲/۲	$۶۶/۶۶ \times 10^3$	۱۲۸MIC
۰	۰	۱/۱۵	۱۲۹×10^2	۲۵۶MIC
۰	۰	۴/۱۶	۵۸×10^2	۱۲۸۰ $\mu\text{g/ml}$
۰	۰	۱/۸۶	$۵۸/۶۶ \times 10^0$	۲۵۶۰ $\mu\text{g/ml}$
۲۰/۱۵	$۴۶۷/۱۱ \times 10^6$	۲/۹۲	$۷۵/۵۵ \times 10^6$	تعداد اولیه سلولها

۲۵۶۰ $\mu\text{g/ml}$ هم دیده شد سلولهای بیوفیلیم در این غلظتها همچنان پایدار باقی ماندند (جدول ۳).

جنتامیسین: در غلظت MIC تعداد سلولهای پلانکتونیک از 10^6 cfu/ml به 10^4 cfu/ml کاهش یافت و تعداد سلولهای بیوفیلیم کاهش چندانی نشان ندادند. در غلظت ۴MIC سلولهای پلانکتونیک کاملاً از بین رفتند و تعداد سلولهای بیوفیلیم به 10^4 cfu/ml کاهش یافت. در غلظت ۱۶ MIC کاهش کمی در تعداد سلولهای بیوفیلیم مشاهده شد. در غلظت ۳۲ MIC تعداد سلولها به 10^3 cfu/ml کاهش یافت و در غلظت ۶۴ MIC کاهش در پایه 10^3 cfu/ml مشاهده شد. در غلظت ۱۲۸ MIC تعداد سلولها به 10^2 cfu/ml کاهش یافت، در غلظت ۲۵۶MIC کاهش در پایه 10^2 cfu/ml باقی ماند و در غلظت ۵۱۲MIC سلولهای بیوفیلیم کاملاً ریشه کن شدند (جدول ۴).

سفتازیدیم: مشابه نتایج بدست آمده از ایمی پنم در غلظت MIC کاهش یک مرتبه لگاریتمی در تعداد سلولهای بیوفیلیم و پلانکتونیک مشاهده شد در غلظت ۴MIC تعداد سلولهای پلانکتونیک از 10^6 CFU/ml به 10^4 cfu/ml و سلولهای بیوفیلیم به 10^0 cfu/ml کاهش یافت. در غلظت ۱۶ MIC تعداد سلولهای پلانکتونیک به 10^3 cfu/ml و تعداد سلولهای بیوفیلیم به 10^4 cfu/ml کاهش یافت. در غلظت ۳۲ MIC تعداد سلولهای پلانکتونیک و بیوفیلیم کاهش در پایه 10^3 cfu/ml نشان دادند. در غلظت ۶۴ MIC تعداد سلولهای پلانکتونیک به 10^2 cfu/ml و تعداد سلولهای بیوفیلیم به 10^3 cfu/ml و در غلظت ۱۲۸ MIC سلولهای پلانکتونیک کاملاً ریشه کن شدند و تعداد سلولهای بیوفیلیم به 10^2 cfu/ml و در غلظتهای ۲۵۶ MIC و ۵۱۲ MIC کاهش ۲ مرتبه لگاریتمی مشاهده شد. این مقاومت سلولهای بیوفیلیم در غلظتهای $1280 \mu\text{g/ml}$ و

جدول ۳: میانگین تعداد سلولهای بیوفیلم و پلانکتونیک در غلظتهای مورد بررسی سفتازیدیم

تعداد سلولهای پلانکتونیک CFU/ml		تعداد سلولهای بیوفیلم CFU/ml		غلظت آنتی بیوتیک $\mu\text{g/ml}$
Std.Error	میانگین	Std.Error	میانگین	
۶/۷۸	$135/55 \times 10^0$	۱/۷	235×10^0	MIC
۸/۷۶	$559/11 \times 10^4$	۱/۲۷	138×10^0	ϵ MIC
۲۰/۵۹	$944/44 \times 10^3$	۲	$37/22 \times 10^4$	16 MIC
۸/۱	$246/66 \times 10^3$	۳/۳۴	$83/77 \times 10^3$	32 MIC
۹/۹۲	$275/55 \times 10^3$	۲/۴۶	$37/66 \times 10^3$	64 MIC
.	.	۹/۳۴	21×10^3	128 MIC
.	.	۲/۱۶	$160/66 \times 10^3$	256 MIC
.	.	۴/۲۸	112×10^3	512 MIC
.	.	۲/۲۸	$60/55 \times 10^3$	$1280 \mu\text{g/ml}$
.	.	۲/۲۹	$38/88 \times 10^3$	$2560 \mu\text{g/ml}$
$4/96 \times 10^6$	$164/44 \times 10^6$	$4/04 \times 10^6$	57×10^6	تعداد اولیه سلولها

جدول ۴: میانگین تعداد سلولهای بیوفیلم و پلانکتونیک در غلظتهای مورد بررسی جنتامی سین

تعداد سلولهای پلانکتونیک CFU/ml		تعداد سلولهای بیوفیلم CFU/ml		غلظت آنتی بیوتیک $\mu\text{g/ml}$
Std.Error	میانگین	Std.Error	میانگین	
۲۱/۰۲	$622/6 \times 10^4$	۰/۸۴۶	$77/22 \times 10^5$	MIC
.	.	۳/۱۶	$269/33 \times 10^4$	ϵ MIC
.	.	۱/۸۵	$141/4 \times 10^4$	16 MIC
.	.	۲/۵۴	$211/3 \times 10^3$	32 MIC
.	.	۱/۹۳	$169/8 \times 10^3$	64 MIC
.	.	۲/۲۱	$172/6 \times 10^2$	128 MIC
.	.	۲/۳۲	$119/3 \times 10^2$	256 MIC
.	.	.	.	512 MIC
۱۱/۱	$112/7 \times 10^6$	۱۴/۸۱	$167/4 \times 10^5$	تعداد اولیه سلولها

MIC^{۱۶} تعداد سلولهای بیوفیلم به 10^3 cfu/ml رسید. در غلظت MIC (۶۴ و ۳۲) کاهش چندانی در تعداد سلولها مشاهده نشد و در غلظت MIC ۱۲۸ تعداد سلولها به 10^2 cfu/ml کاهش یافت، در غلظت MIC^{۲۵۶} سلولهای بیوفیلم کاملاً از بین رفتند (جدول ۵).

آمیکاسین: در غلظت MIC تعداد سلولهای پلانکتونیک از 10^7 cfu/ml به 10^0 cfu/ml و تعداد سلولهای بیوفیلم از 10^6 cfu/ml به 10^4 cfu/ml کاهش نشان دادند. در غلظت MIC ۴ سلولهای پلانکتونیک کاملاً از بین رفتند و تعداد سلولهای بیوفیلم به 10^4 cfu/ml کاهش یافت. در غلظت

جدول ۳: میانگین تعداد سلولهای بیوفیلم و پلانکتونیک در غلظتهای مورد بررسی آمیکاسین

تعداد سلولهای پلانکتونیک CFU/ml		تعداد سلولهای بیوفیلم CFU/ml		غلظت آنتی بیوتیک $\mu\text{g/ml}$
Std.Error	میانگین	Std.Error	میانگین	
۱۷/۳۳	$568/8 \times 10^5$	۵/۷	$173/2 \times 10^5$	MIC
.	.	۱۷/۶	$255/7 \times 10^4$	۴MIC
.	.	۱۲/۶	$243/5 \times 10^3$	۱۶MIC
.	.	۱/۶	$134/4 \times 10^3$	۳۲MIC
.	.	۳/۲۷	$127/4 \times 10^3$	۶۴MIC
.	.	۱۲/۴۲	$200/1 \times 10^2$	۱۲۸MIC
.	.	.	.	۲۵۶MIC
۶/۷	$246/4 \times 10^6$	۲/۶۴	$40/22 \times 10^6$	تعداد اولیه سلولها

بحث

بیوفیلما که به سختی با آنتی بیوتیک درمان می گردد فاکتور اصلی محدود کننده استفاده از این وسایل است (۳). MIC و MBC سلولها در بیوفیلم می تواند ۱۰۰ تا ۱۰۰۰ مرتبه بیشتر از سلولهای پلانکتونیک باشد. MIC و MBC معیارهای استاندارد آزمونهای حساسیت آنتی بیوتیکی اند و بعنوان مرجعی مهم در درمان عفونتهای حاد بکار گرفته می شود بویژه با کمک آنها اثر آنتی بیوتیکها در برابر ارگانیسهای پلانکتونیک در فاز لگاریتمی سنجیده می شود در واقع آزمونهای رایج سنجش حساسیت برای ارزیابی در برابر بیوفیلم باکتریها مناسب نیستند زیرا عملاً از سلولهای پلانکتونیک برای تعیین میزان MIC استفاده می شود در

نقش بیوفیلما در آلوده سازی ابزار پزشکی بخوبی ثابت شده است. مطالعه با میکروسکوپ الکترونی آثاری از باکتریهای ساکن بر سطح ابزار پزشکی را مشخص می کند (۳). شواهدی موجود است که بیوفیلم باکتریایی سبب اندوکاردیت در بیمارانی می شود که در قلبشان جایگزینی دریچه مصنوعی دارند. نرخ مرگ و میر در بیماران با عفونت توسعه یافته، بیش از ۷۰ درصد است. تشکیل بیوفیلم در سطح لنزهای تماسی هم توسط *aeruginosa* P. اتفاق می افتد که در کراتیت نقش دارد (۳ و ۶). ایجاد بیوفیلم باکتریایی در آنها و در نهایت عفونت ناشی از

در مورد آنتی بیوتیکهای آمینوگلیکوزیدی مقاومت سلولهای بیوفیلیم در مقایسه با پلانکتونیک می تواند بیانگر نقش آلزینات در محدودیت نفوذ این عوامل به درون سلولهای بیوفیلیم باشد. نتایج مطالعات موافق با مطالعات Ishida است (۹) در غلظتهای $256 \mu\text{g/ml}$ آمیکاسین و $512 \mu\text{g/ml}$ جنتامیسین سلولهای بیوفیلیم ریشه کن شدند در حالی که سلولهای پلانکتونیک در مورد هر دو آنتی بیوتیک در غلظت $4 \mu\text{g/ml}$ ریشه کن شدند.

با توجه به مشکلات ایجاد شده توسط بیوفیلیم باکتریها در زمینه های مختلف صنعتی، غذایی و پزشکی سعی و تلاش محققین بر این است بنحوی این باکتریها را حذف یا از تشکیل آنها جلوگیری کنند. راهبردهای متعددی در زمینه کنترل بیوفیلیم پیشنهاد شده است. با این حال بدلیل آثار و جنبه های سازگاری آن بر بیمار بسیاری از درمانها برای لوازم پزشکی کاربرد ندارد و مطالعات بیشتری را در این زمینه می طلبد (۵).

Davis و همکارانش (۴) پیشنهاد کردند درمانهای جدید بر اساس مولکولهای سیگنال دهنده، اسیل هموسرین لاکتون (AHL) و دخالت در سیستم سیگنال دهنده گی QS صورت گیرد بعلاوه از آنجایی که بیوفیلیمهای جوانتر یک ارگانسیم نسبت به بیوفیلیمهای مسن تر به آنتی بیوتیک حساس ترند، ایجاد روشهای غیر تهاجمی تشخیصی که در ابتدای تشکیل بیوفیلیم، آن را شناسایی کند موفقیت بزرگی در درمان و ریشه کنی باکتری بوجود می آورد. در حال حاضر تعدادی از آزمایشگاهها در تلاشند ژنهایی که طی ابتدای شکل گرفتن بیوفیلیم فعال یا خاموش می شوند را شناسایی نمایند. امید است در آینده درمانهای بازدارنده نسخه برداری این ژنها بتواند بیوفیلیمها را کاملاً مهار نماید.

حالی که آنتی بیوتیک برای درمان سلولهای بیوفیلیم به کار می رود در نتیجه درمان با شکست مواجه می شود (۲)

Ishida و همکارانش در سال ۱۹۹۸ (۹) گزارش کردند جنتامیسین، سفتازیدیم و سیپروفلوکساسین در غلظت MIC پس از ۶ ساعت فعالیت کمی در برابر بیوفیلیم ۶ روزه *P.aeruginosa* نشان می دهد و لوفلوکساسین باعث کاهش ۳ مرتبه لگاریتمی سلولهای حیاتی می شود. مطالعه مکانیسم مقاومت بیوفیلیمها نشان داده تولید افزایش یافته β لاکتاماز در بیوفیلیم *P.aeruginosa* وجود دارد.

در سال ۲۰۰۱ Amyl و همکارانش (۱۴) گزارش کردند کشته شدن باکتریها بوسیله β لاکتامها وابسته به رشد سریع است و نتایج نشان داد سلولهای بیوفیلیم و پلانکتونیک در فاز سکون، بدلیل رشد آهسته به β لاکتامها مقاومت نشان می دهند در حالی که با مقادیر کم افلوکساسین ریشه کن شدند. بنابراین می توان حدس زد تحمل سلولهای بیوفیلیم و سلولهای فاز سکون پلانکتونیک وابسته به حضور سلولهای پایدار است.

در این مطالعه مقاومت بالای سلولهای بیوفیلیمی به آنتی بیوتیکهای β لاکتامی در توافق با نظر Amyl و همکارانش (۱۴) و Vorachit (۱۶) است که اولاً بیانگر رشد آهسته سلولهای بیوفیلیم است در حالی که آنتی بیوتیکهای β لاکتامی بر روی سلولهای فاز لگاریتمی و دارای رشد سریع موثرند ثانیاً تأیید کننده تولید β لاکتاماز توسط سویه ۲۱۴ است. در این مطالعه نشان داده شد سلولهای بیوفیلیمی حتی در غلظت $2560 \mu\text{g/ml}$ از آنتی بیوتیکهای β لاکتامی مقاوم هستند.

منابع

پلیت میکروتیتر و میکروسکوپ الکترونی. مجله علمی

۱- محمدی مهر، مژگان، عبدی عالی احیاء. مطالعه تشکیل بیوفیلیم سودوموناس آئروجینوزا با روش اصلاح شده

- ۲۹۵-۲۹۹،(۱)
- 2- Costerton J.W., and Lewandowski. Z.(1995). Microbial Biofilms. *Annu. Rev. Microbiol*, 49, 711-745.
 3. Davey M.E, and O'Toole G.A ., (2000). Microbiol Biofilms: From Ecology to Molecular Genetics. American Society For microbiology, 847-867.
 - 4- Davies, D.G. ,Parsek.M, Pearson. J. p. Iglewski. B. H, Costerton. J.W, Greenberg .E P. (1998). The involvement d of cell-cell signals in the evelopment of bacterial biofilm. *Science* , 280: 295-298.
 - 5- Donlan .R.M, and Costerton. J .W. (2002). Biofilms survival mechanisms of clinically relevant microorganisms. *Clinical Microbiology Reviews* , 15(2) :167-193.
 - 6- Finelli A.,Claude .V, Keith j,Burrows.L. (2003). Use of In-Biofilm expression Technology To Identify Genes Involved in *Pseudomonas aeruginosa* Biofilm Development. *J. of Bacteriology* , 2700-2710.
 - 7- Gristina A.G. (1994). Adhesive clonization of biomaterials and antibiotic resistance. *Biomaterials*, 8, 423-426.
 - 8-Hodges NA, and Gordon CA. (1991). Protection of *Pseudomonas aeruginosa* against ciprofloxacin and b-lactamas by homologus alginate". *Antimicrob Agents Chemother*, 35, 2450-2452.
 - 9- Ishida ,H.Y. Ishida ,Y. Kurosaka.T. Otani ,K. Sato and H.Kobayashi . (1998). In vitro and in vivo activities of Levofloxacin against biofilm-producing *Pseudomonas aeruginosa*. *Antimicrob. Agents Chemother* , 42:1641-1645.
 - 10-May TB, Shinabarger D., and Mahara JR. (1991). Alginate synthesis by *Pseudomonas aeruginosa* :a key pathogenic factor in chronic pulmonary infections of cystic fibrosis patients. *Clin Microbiol Rev*, 4: 191-206.
 - 11- Nickel .J.C , .Costerton .J.W, Melean J.C. , and Olson. M. (1994)."Bacterial biofilms influence on the pathogenesis ,diagnosis and treatment of urinary tract infection. *J. Antimicrob. Chemother*, 33:suppl.A, 31-41.
 - 12- Nickel .J.C,Ruseska.j,Wright.B,Costerton.J W. (1985).Tobramycine resistance of *Pseudomonas aeruginosa* cells growing as a biofilm on urinary tract catheter. *Antimicrob Agents Chemother*, 27: 619-624
 - 13- Nickel .J.C , Gristina .A .G., and Costerton. J.w, (1985). Electeron microscopic study of an infected foley catheter. *The Can.J.Surgery*, 28: 50-51.
 - 14-Spoering A.L., and Lewis .K. (2001). Biofilms and planktonic cells of *Pseudomonas aeruginosa* have similar resistance to killing by Antimicrobials. *J. of Bacteriology* , 183 (23): 6746-6757.
 - 15.Sticker. D. (1999). Biofilm. *Current option in microbiology*, 2: 270-275.
 - 16-Vorachit M ., and Costerton J .W., (1993). Resistance of *Pseudomonas Psudomallei* growing as a biofilm on silastic discs to ceftazidim and co-Trimoxazole. *Antimicrob A gents chemother*, 37: 2000-2002.
 17. Woods.G.L, and Washington A., (1995). Antimicrobial susceptibility test dilution and disk diffusion methods. In Murray.PR(ed)Manual of clinical microbiology 6th ed.ASM press P.1327-41.

In Vitro Study of bactericidal activity of β -lactam and aminoglycoside antibiotics against biofilm cells of *Pseudomonas aeruginosa*

Abdi A.A.¹, Mohammadimehr M.², Agha Alaei Y.², Markazimoghadam N.²

¹Biology Dept. , Faculty of Science , Alzahra University, Tehran , Iran.

²Army University of Medical Science

Abstract:

Pseudomonas aeruginosa is gram negative and opportunistic bacteria, causing a wide variety of infections. This bacteria produces biofilm. A biofilm is a population of cells growing on a surface and enclosed in an exopolysaccharide matrix. Biofilm infections are difficult to eradicate with antimicrobial treatment. In this study 42 clinical isolates of *P. aeruginosa* were collected from hospital. *P. aeruginosa* strain 214 producing higher biofilm was selected for further study. We investigated biofilm production with scanning electron microscope and the bactericidal activity of β -lactam and aminoglycoside against biofilm and planktonic cells. The result showed high difference in antibiotic susceptibility between planktonic and biofilm populations. Biofilm cells were completely eradicated by treatment with 128 MIC gentamicin and 64 MIC amikacin, whereas the biofilm still remained during treatment at a concentration 2560 μ g/ml of β -lactam (Imipenem and ceftazidim).

Key words: Biofilm, *Pseudomonas aeruginosa*, antibiotic, planktonic